ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
រដ្ឋបាលជលផល

សៀវភៅមេរៀនស្តីពី
សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

សៀវភៅទី១ : ការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៨

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សៀវភៅមេរៀនស្តីពីសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

សៀវភៅទី១ : ការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

រៀបចំដោយ

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍជលផលទឹកសាប

រដ្ឋបាលជលផល

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

រដ្ឋបាលជលផល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បានចងក្រងសៀវភៅមេរៀននេះ ក្រោមការគាំទ្រពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារពិភពលោក។

សៀវភៅមេរៀនទាំងនេះគឺជាសមិទ្ធិផលរបស់គម្រោងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះ ទន្លេមេគង្គ - ដំណាក់កាលទី ៣ (M-IWRMP-III) "ការគាំទ្រការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភូមិភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា" ដែលអនុវត្តដោយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប។

ចងក្រងដោយ

រូបឺត៍ ផមរ៉យ អេរិក បារ៉ាន ទូច គឹមឆាន សូខន សាវុទ្ធ លី វុទ្ធី ទុយ សមរាំ ឈួន ឡា សូ រ័ត្នថាវី ផា ស្រួយ ប៊ុន ប៉ាស៊ី ទូច ប៊ុនថង ឆេង ផែន និង អេង ជាសាន។

ជំនួយការ

ស៊ឹម ថាវរី អ៊ូ សារី ធៀង សីហា ភូ សុខ ទិត្យ ពុទ្ធារ័ត្ន ប៉ុស ចាន់ណារ៉ា កែន ឡៃហ៊ាង ភាជន៍ ឧស្សាហ៍ ទឹម សណ្ដាន និងគូររូបដោយ ហេង សន្ធា។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកជំនាញការ និងទីប្រឹក្សានៃធនាគារពិភពលោកដែលបានផ្តល់នូវមតិ និងកែលម្អ។

ISBN-13: 978-9924-9278-2-2

គុណកថាបង្អែក

រដ្ឋបាលជលផល (២០១៨). សៀវភៅបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការសហការគ្រប់គ្រងជលផល សៀវភៅទី១៖ ការបង្កើតសហ-គមន៍នេសាទ។ រដ្ឋបាលជលផល និងវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប រាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា ២០ទំព័រ។

អាសយដ្ឋានទំនាក់ទំនង

រដ្ឋបាលជលផល

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប

អាគារលេខ ១៨៦ មហាវិថីព្រះនរោត្តម សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា

គេហទំព័រ ifredi-cambodia.org

© រដ្ឋបាលជលផល (២០១៨)

រក្សាសិទ្ធិ។ ការបោះពុម្ពឡើងវិញទាំងស្រុង ឬផ្នែកណាមួយសម្រាប់គោលបំណងអប់រំ ឬមិនរកប្រាក់ចំណេញ ដោយមិនចាំបាច់សុំការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ដើម និងគ្រាន់តែថ្លែងអំណរគុណដល់ប្រភពដើមត្រូវបានអនុញ្ញាត។ រាល់ការបោះពុម្ព ការចម្លង ឬចែកចាយសម្រាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្មត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលជលផល។

គ្រប់មតិ និងគំនិតទាំងអស់ជាទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធ និងមិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីរដ្ឋបាលជលផល ដៃគូ ស្ថាប័នគាំទ្រគម្រោង និងការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះ។

មាតិកា

១. តើសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានន័យដូចម្ដេច? ១
២. គោលការណ៍គ្រប់គ្រងធនធានជលផលផ្ដោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ២
៣. តើសហគមន៍នេសាទមានន័យដូចម្ដេច?... ៤
៤. តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រជានេសាទ នៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ............................ ៥
៥. ជំហានទាំង៩ នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ៦
៥.១ ជំហានទី១៖ ការបង្កើតក្រុមស្ថាបនិក ៧
៥.២ ជំហានទី២៖ ការវាយតម្លៃអំពីលទ្ធភាពបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ៨
៥.៣ ជំហានទី៣៖ ការចុះឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ៩
៥.៤ ជំហានទី៤៖ ការបង្កើតទស្សនៈវិស័យ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង............................ ១០
៥.៥ ជំហានទី៥៖ មហាសន្និបាតលើកដំបូងជ្រើសរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ...... ១២
៥.៦ ជំហានទី៦៖ ការកំណត់ និងធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ១៤
៥.៧ ជំហានទី៧៖ កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ១៥
៥.៨ ជំហានទី៨៖ ការចុះបញ្ជីនិងការទទួលស្គាល់សហគមន៍នេសាទ ១៧
៥.៩ ជំហានទី៩៖ ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍........................... ១៧
៦. ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ១៩

១. តើសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានន័យដូចម្តេច?

សហគ្រប់គ្រង សំដៅដល់ភាពជាដៃគូរវាងសហគមន៍នេសាទ ស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត (ដូចជាៈ អ្នកលក់ត្រី អ្នកជំនួញ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ល។) និងបែងចែកសិទ្ធិរួមទាំងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។

ចំពោះកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងប្រជានេសាទនៅមូលដ្ឋាន ចាំបាច់ត្រូវបង្កើត**សហគមន៍នេសាទ**។ តាមរយៈកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ និងការចរចា រដ្ឋបាលជលផល និងសហគមន៍នេសាទត្រូវបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀង ដូចជាៈ កន្លែងនេសាទសហគមន៍ តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលរួមមានៈ

- សមាជិកភាពប្រកបដោយសមធម៌ៈ យុត្តិធម៌ ស្មើភាព និងបើកទូលាយចំពោះប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ (ស្ត្រី និងជនជាតិដើមភាគតិចត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ)
- រួបរួមគ្នា និងសហប្រតិបត្តិការៈ ធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីសម្រេចសម្រេចគោលដៅរួមមួយ
- បែងចែកសិទ្ធិអំណាច (ការទទួលខុសត្រូវ និងសិទ្ធិអំណាច)ៈ ទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាលើការសម្រេចចិត្ត
- មានគោលដៅច្បាស់លាស់
- កិច្ចព្រមព្រៀងៈ ការរៀបចំរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធ ចំពោះសកម្មភាពជាក់លាក់។

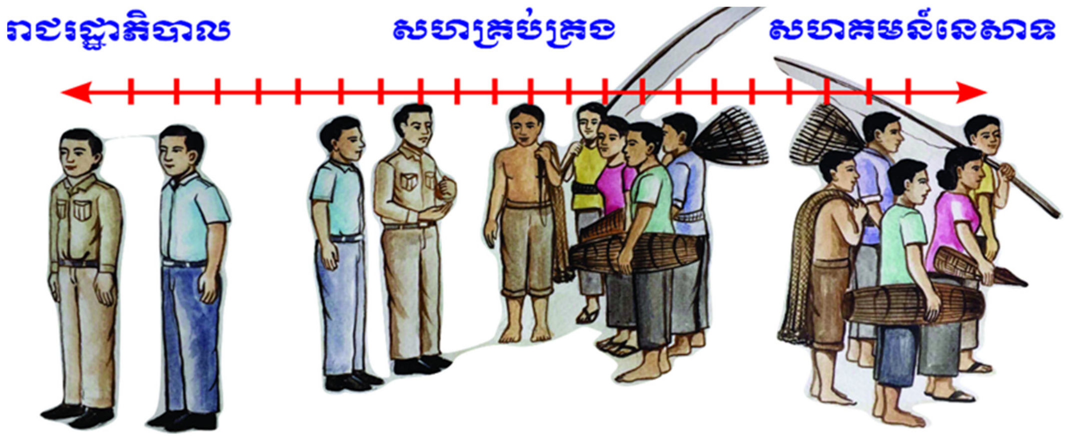

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

វិធីសាស្ត្រនៃការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល គឺការទទួលស្គាល់នូវការចូលរួមពីប្រជានេសាទ ការទទួលស្គាល់ភាពជាម្ចាស់ និងសម្រេចចិត្តរួមគ្នា។

កាលពីមុន ការសម្រេចចិត្តនានាទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល មានលក្ខណៈប្រមូលផ្ដុំ និងស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល (រដ្ឋបាលជលផលធ្វើការសម្រេចចិត្ត អនុវត្តសកម្មភាព ត្រួតពិនិត្យការងារ និងដាក់ពិន័យជាដើម)។ ចំពោះសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលវិញ ការសម្រេចចិត្តលើការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល និងការទទួលខុសត្រូវ ត្រូវបានបែងចែករវាងសហគមន៍នេសាទ និងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល។

២. គោលការណ៍គ្រប់គ្រងធនធានជលផលផ្ដោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលដែលល្អរួមមាន៖

តុល្យភាពរវាងសមាសធាតុចំនួនបី គឺបរិស្ថាន សង្គម(សុខុមាលភាព) និងអភិបាលកិច្ច

- បរិស្ថានល្អ៖ មានត្រីច្រើនប្រភេទ ផលត្រីសម្បូរ មិនធ្វើឱ្យខូចខាតជម្រកត្រី និងទឹកមានគុណភាព
- សង្គម(សុខុមាលភាព)៖ ប្រជាពលរដ្ឋមានស្ដង់ដាររស់នៅល្អ (ប្រាក់ចំណូលសមរម្យ) សុវត្ថិភាពស្បៀង ទំនាក់ទំនងសង្គមមានភាពប្រសើរឡើង និងធានាសុវត្ថិភាព
- អភិបាលកិច្ចល្អ៖ សំដៅដល់ការចូលរួម សិទ្ធិជាផ្លូវការ សមធម៌ យន្តការរៀបចំផែនការនិងការអនុវត្ត ការគោរព និងពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់។

វាជាវិធីសាស្ត្រមួយ ដែលគិតគូរទៅលើធាតុសំខាន់ៗនៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ហើយគិតគូរពីផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គមបានមកតាមរយៈការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

គោលការណ៍ខាងលើ ឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីវិធីសាស្ត្រផ្តោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ចំពោះការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។

ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលដែលមានស្រាប់ ហាក់ដូចជាមិនបានគ្របដណ្តប់ ដល់ការគំរាមកំហែង និងបញ្ហាដែលកើតមានក្នុងវិស័យជលផលទេ (ដូចជាការបាត់បង់ជម្រកត្រីពងកូន និងការបែងចែងផលប្រយោជន៍ដោយសមធម៌)។ ដូចនេះទាមទារឱ្យមានវិធីសាស្ត្រទូលំទូលាយ និងមានការចូលរួមជាងនេះ។

- **វិធីសាស្ត្រផ្តោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី** (មានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ភាពចម្រុះ និងការគ្រប់គ្រងដោយមានការចូលរួម) ដែលផ្តោតលើសមាសធាតុទាំង៣ និងផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម តាមរយៈ ការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកំណត់នូវតុល្យភាពរវាង ១) បរិស្ថាន ២) សុខុមាលភាពប្រជាពលរដ្ឋ និង ៣) អភិបាលកិច្ចសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ
- ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ផ្តោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ផ្តល់នូវទស្សនៈវិស័យទូលំទូលាយ ជាងទស្សនទានស្តីពីជលផល (រួមមានបរិស្ថាន និងជម្រកត្រី និងកែលម្អសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ)
- ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ផ្តោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ផ្តោតលើទិដ្ឋភាពធំៗ - ដែលទទួលស្គាល់ថា ធនធានជលផល ជាចំណែកមួយនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលត្រីរស់នៅបាន ហើយមនុស្សក៏ទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការនេសាទ លក់ដូរ និងបរិភោគផងដែរ។

៣. តើសហគមន៍នេសាទមានន័យដូចម្ដេច?

សហគមន៍នេសាទគឺជា៖

- ក្រុមរូបវន្តបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ
- ចូលរួមជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទដោយស្ម័គ្រចិត្ត រស់នៅក្នុង ឬក្បែរដែននេសាទ
- មានគំនិតផ្ដួចផ្ដើមដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីបង្កើនជីវភាពតាមរយៈប្រើប្រាស់ និងកែច្នៃធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

សហគមន៍នេសាទតំណាងឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយនឹងស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានរដ្ឋបាលជលផលជាតំណាង។ រដ្ឋបាលជលផល និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ត្រូវការសហការរៀបចំសហគមន៍នេសាទ។

ប្រជាពលរដ្ឋទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ៖

- ចូលរួមគ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់ និងការពារធនធានជលផលដោយផ្ទាល់
- ធានាបានការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីធនធានជលផលប្រកបដោយសមធម៌
- លើកស្ទួយកម្រិតជីវភាពរស់នៅ។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

អនុក្រឹត្យស្ដីពីការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទលេខ.២៥ អនក្រ ជំពូក២ មាត្រា៦ ចែងថា៖ *ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់រូបមានសិទ្ធិរួមគ្នាបង្កើតសហគមន៍នេសាទ នៅតាមមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន ដោយឈរលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីរួមចំណែកគ្រប់គ្រង អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។*

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងអស់ (រួមមាន៖ ច្បាប់ជលផល ព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ និងប្រកាសស្តីពីសហគមន៍នេសាទ) បានផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកច្បាប់សម្រាប់សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងបង្កើតភាពជាដៃគូរវាងប្រជានេសាទ និងស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការចែករំលែកសិទ្ធិអំណាច និងការទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ។

៤. តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រជានេសាទនៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ

សមាជិកនៃសហគមន៍នេសាទមួយ មានសិទ្ធិក្នុងការ៖

- នេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ដោយគោរពតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានដែលទាក់ទងទៅនឹងវិស័យជលផល លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍នេសាទ
- ចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពរបស់សហគមន៍នេសាទ
- ស្នើឱ្យមានកិច្ចប្រជុំ និងលើកឡើងនូវបញ្ហាទាក់ទងនឹងជលផល និងពិភាក្សារកដំណោះស្រាយ
- តវ៉ាចំពោះបញ្ហាទាំងឡាយដែលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សហគមន៍នេសាទ ទៅក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន រដ្ឋបាលជលផល និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា
- ចូលរួមប្រជុំបោះឆ្នោត និងឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោត ក្នុងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ ។

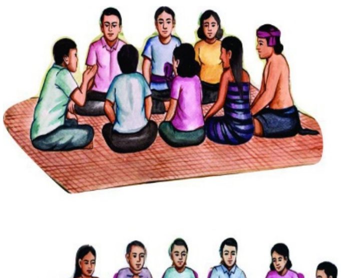

៥. ជំហានទាំង៩ នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

ប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍នេសាទបានកំណត់**ជំហានទាំង៩** រួមមាន៖

- ជំហានទី១៖ ការបង្កើតក្រុមស្ថាបនិក និងដាក់ពាក្យស្នើសុំបង្កើតសហគមន៍នេសាទ
- ជំហានទី២៖ ការសិក្សាលទ្ធភាពបង្កើតសហគមន៍នេសាទ
- ជំហានទី៣៖ ការចុះឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍
- ជំហានទី៤៖ ការរៀបចំទស្សនៈវិស័យ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- ជំហានទី៥៖ ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- ជំហានទី៦៖ ការរៀបចំផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- ជំហានទី៧៖ ការរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- ជំហានទី៨៖ ការចុះបញ្ជីសហគមន៍នេសាទ
- ជំហានទី៩៖ ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។

៥.១ ជំហានទី១៖ ការបង្កើតក្រុមស្ថាបនិក

សហគមន៍មូលដ្ឋាន ដែលមានបំណងបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ត្រូវបង្កើតក្រុមស្ថាបនិកជាមុន។

ក្រុមស្ត្រី ជនជាតិដើមភាគតិច ក្រុមភាគតិច គួរត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងក្រុមស្ថាបនិក។

ក្រុមស្ថាបនិកផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋក្នុងភូមិ អំពីផលប្រយោជន៍នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ បន្ទាប់មកដាក់សំណើទៅខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ដើម្បីជួយសម្របសម្រួលបង្កើតសហគមន៍។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

ប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍នេសាទ ជំពូកទី២ ប្រការ៧ បានកំណត់ថា៖ *សមាជិកក្រុមសម្របសម្រួល និងសមាជិកក្រុមស្ថាបនិកត្រូវរៀបចំផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋក្នុងមូលដ្ឋាន អំពីសារៈប្រយោជន៍នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ដើម្បីឱ្យប្រជាពលរដ្ឋចូលជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ យ៉ាងហោចណាស់បានលើសពីពាក់កណ្តាលនៃចំនួនគ្រួសារអ្នកនេសាទសរុបនៅកន្លែងនោះ។ ក្នុងករណីដែលចំនួនអ្នកចូលរួមមិនបានគ្រប់តាមការកំណត់ខាងលើ គឺត្រូវបន្តខិតខំធ្វើការផ្សព្វផ្សាយបន្ថែមទៀត ។*

បន្ទាប់មក សមាជិកក្រុមស្ថាបនិកត្រូវដាក់សំណើជាលាយលក្ខអក្សរទៅខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល តាមរយៈ មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ផ្នែករដ្ឋបាលជលផល សង្កាត់រដ្ឋបាលជលផល។ ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលជាអ្នកគាំទ្របច្ចេកទេសក្នុងការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ។

៥.២ ជំហានទី២៖ ការវាយតម្លៃអំពីលទ្ធភាពបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

បន្ទាប់ពីបានដាក់សំណើសុំបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ក្រុមស្ថាបនិក ដោយមានការគាំទ្របច្ចេកទេស ពីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលត្រូវរៀបចំសិក្សាវាយតម្លៃ និងប្រមូលព័ត៌មានជាក់លាក់ទាក់ទងនឹង ក) ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ខ) ស្ថានភាពនេសាទ គ) ស្ថានភាពដែននេសាទ ឃ) សកម្មភាពនានាទាក់ទងទៅនឹងការនេសាទ ង) ស្ថានភាពទាក់ទងនឹងកសិកម្ម និង ច) បញ្ហាកើតឡើងក្នុងសហគមន៍នេសាទ ដែលទាក់ទងទៅនឹងវិស័យជលផល។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

ការវាយតម្លៃអំពីលទ្ធភាពបង្កើតសហគមន៍នេសាទ រួមមាន៖

- ការវាយតម្លៃអំពីធនធាន និងបរិស្ថាន៖ (ដីធ្លី ទន្លេ ស្ទឹង អាកាសធាតុ .....)
- ការវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម៖ ការកំណត់លក្ខខណ្ឌសង្គម វប្បធម៌ សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយ នៅក្នុងមូលដ្ឋាន
- ការវាយតម្លៃអំពីលិខិតបទដ្ឋាន និងស្ថាប័ន៖ ការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធស្ថាប័ន និងអភិបាលកិច្ច សម្រាប់គ្រប់គ្រងធនធាននៅសហគមន៍
- ការសិក្សាសង្ខេបអំពីស្ថានភាពកសិកម្ម៖ ចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ ប្រកបរបរកសិកម្ម ដំណាំជាចម្បង
- ការសិក្សាលម្អិតអំពីជលផល
- ការសិក្សាបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងវិស័យជលផល។

៥.៣ ដំណាក់ទី៣៖ ការចុះឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍នេសាទ

ក្រុមស្ថាបនិកមានភារកិច្ចរៀបចំកិច្ចការទាំងឡាយរបស់មហាសន្និបាតកំណើតដំបូងរបស់សហគមន៍នេសាទចាប់តាំងពីកិច្ចការត្រៀមរហូតដល់បញ្ចប់ដូចមានចែងខាងក្រោម៖

- ចុះបញ្ជីឈ្មោះអ្នកស្ម័គ្រចិត្តចូលរួមជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ
- ផ្ញើលិខិតអញ្ជើញចូលរួមមហាសន្និបាត
- កំណត់ពេលវេលា របៀបវារៈ និងជ្រើសរើសទីកន្លែងមហាសន្និបាត
- រៀបចំឯកសារទាក់ទងនឹងមហាសន្និបាត
- រៀបចំសេចក្តីព្រាងលក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដោយមានការពិគ្រោះយោបល់
- រៀបចំត្រៀមបេក្ខភាពគណៈកម្មការរៀបចំការបោះឆ្នោត
- រៀបចំត្រៀមបេក្ខភាពឈរឈ្មោះបោះឆ្នោតជាគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទដែលត្រូវបានជ្រើសរើសជាតំណាងប្រជាពលរដ្ឋពីមូលដ្ឋាន
- ត្រៀមឈ្មោះសហគមន៍នេសាទ
- រៀបចំអង្គប្រជុំផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងការត្រៀមធ្វើមហាសន្និបាត
- រៀបចំដំណើរការមហាសន្និបាត

សមាជិកក្រុមស្ថានិកមានសិទ្ធិឈរឈ្មោះជាបេក្ខជនដែលត្រូវជ្រើសរើសជាគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

ក្រុមស្ថាបនិកត្រូវវាយតម្លៃ ថាតើសមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច និងបង្ហាញការប្តេជ្ញាចិត្ត ចំពោះដំណើរការសហគមន៍នេសាទហើយឬនៅ? ព័ត៌មានចំនួន៣ ដែលត្រូវរកឱ្យឃើញ ៖ ១)ការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាជលផលនិងបរិស្ថាន ២) ក្តីបារម្ភអំពីបញ្ហាជលផល និង៣) ឆន្ទៈក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះ។ ក្រុមស្ថាបនិកត្រូវព្រមព្រៀងឯកភាពផ្ទៃក្នុងអំពីចំណាប់អារម្មណ៍ និងក្តីបារម្ភ ដែលត្រូវស្នើឱ្យរដ្ឋបាលជលផលជួយសម្របសម្រួល និងដោះស្រាយ។

ការសិក្សាអំពីសុវត្ថិភាព៖ នៅក្នុងសហគមន៍នេសាទប្រមូលផ្តុំដោយមនុស្សជាច្រើន ដូចជាមនុស្សចាស់ យុវជន យុវនារី ស្ត្រី និងជនជាតិដើមភាគតិច។ល។ នៅគ្រប់ដំណើរការនៃការរៀបចំសហគមន៍នេសាទ រាប់ចាប់ពីការផ្សព្វផ្សាយបំផុសឱ្យមានការចូលរួម ការពិគ្រោះយោបល់ រហូតដល់ការបោះឆ្នោត ត្រូវជានាថាសមាជិក មានឱកាសចូលជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ។ ក្នុងករណីមានជនជាតិដើមភាគតិចច្រើនក្រុមក្នុងឃុំ សង្កាត់ ត្រូវអនុវត្តតាមក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍន៍ សម្រាប់ជនជាតិដើមភាគតិច។

៥.៤ ជំហានទី៤÷ ការបង្កើតទស្សនៈវិស័យ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង

- **ទស្សនៈវិស័យ៖** ជាការរៀបរាប់អំពីស្ថានភាព ដែលសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ចង់បាននាពេលអនាគត (លទ្ធផលរយៈពេលវែង)
- **លក្ខន្តិកៈ៖** ជានីតិវិធីរដ្ឋបាល កំណត់ពីរបៀបសហគមន៍នេសាទដែលត្រូវបង្កើតឡើង និងដំណើរការរបស់វា (ការកត់ត្រា ការបោះឆ្នោតគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ។ល។)
- **បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង៖** រៀបរាប់អំពីសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិក និងការងាររបស់សហគមន៍នេសាទ (ដូចជាកិច្ចប្រជុំជាដើម)។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

យោងតាមប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍នេសាទ ជំពូកទី៣ ប្រការ៨ ចែងថា៖ *សមាជិកក្រុមសម្របសម្រួល និងក្រុមស្ថាបនិកត្រូវចាត់ចែងការប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងមូលដ្ឋានលើសេចក្តីព្រាងលក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដើម្បីដាក់ជូនមហាសន្និបាតសហគមន៍នេសាទធ្វើការអនុម័ត។*

- **ទស្សនៈវិស័យ៖** ជាការរៀបរាប់អំពីស្ថានភាព ដែលសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ចង់បាននៅពេលអនាគត ។ វាជាលទ្ធផលដែល សហគមន៍នេសាទចង់សម្រេចឱ្យបាន ឬលទ្ធផលរយៈពេលវែង។ ទស្សនៈវិស័យត្រូវបានឆ្លើយនឹងសំណួរ (តើយើងអាចសម្រេចនូវអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើដែរឬទេ ហើយវាមានរូបរាងដូចម្តេច នៅពេលអនាគតណាមួយ? ឧទា. រយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ)
- **លក្ខន្តិកៈ៖** ជានីតិវិធីរដ្ឋបាល កំណត់ដំណើរការសហគមន៍នេសាទ
- **បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង៖** រៀបរាប់អំពីការអនុញ្ញាត និងការហាមឃាត់ (សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិក) និងរបៀបដែលសហគមន៍នេសាទប្រតិបត្តិ។

៥.៥ ជំហានទី៥÷ មហាសន្និបាតលើកដំបូងជ្រើសរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ

មហាសន្និបាតរបស់សហគមន៍នេសាទគឺជាអង្គប្រជុំកំពូល ដើម្បីអនុម័ត និងធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តទាំងឡាយក្នុងនាមសហគមន៍នេសាទ។

មហាសន្និបាតលើកដំបូងត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ និងអនុម័តទៅលើកិច្ចការសំខាន់ៗដូចជា៖ សមាជិកសហគមន៍នេសាទ ឈ្មោះសហគមន៍នេសាទ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ញាផ្ទៃក្នុង គណៈកម្មាការរៀបចំបោះឆ្នោត ចំនួនគណៈកម្មាការសមាសភាពឈរឈ្មោះជាគណៈកម្មាការសហគមន៍នេសាទ។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

អំឡុងពេលមហាសន្និបាតលើកដំបូងរបស់សហគមន៍នេសាទ៖

- មានបញ្ជីឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍នេសាទ
- សមាជិកប្តេជ្ញាគោរពលក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ញាផ្ទៃក្នុង
- មានបេក្ខភាពគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- មានគណៈកម្មការរៀបចំការបោះឆ្នោត គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- មានការបោះឆ្នោតគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ និងប្រកាសលទ្ធផល

បន្ទាប់ពីមហាសន្និបាតលើកដំបូងមក មហាសន្និបាតសាមញ្ញនឹងរៀបចំមួយឆ្នាំម្តង ហើយអាចនឹងរៀបចំឡើងតាមការចាំបាច់របស់សហគមន៍នេសាទ។

តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ

សមាជិកសហគមន៍នេសាទ ត្រូវចូលរួមបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មការដើម្បីឱ្យទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ។

គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទមានសិទ្ធិ ដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ។ គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទកើតឡើងតាមរយៈការបោះឆ្នោត។ សមាជិកម្នាក់ៗដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើតអាចជាឈរឈ្មោះជាបេក្ខភាពគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទបាន។ គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទមានអាណត្តិការងាររយៈពេល៥ឆ្នាំ។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទមានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំសេចក្តីព្រាងស្តីពីលក្ខន្តិក បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍នេសាទ ផែនការគ្រប់គ្រង និងកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- ប្រតិបត្តិស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៅក្នុងលក្ខន្តិក បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត
- ស្វែងរកជំនួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស និងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុពីរដ្ឋបាលជលផល ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអ្នកជំនួយផ្សេងៗក្នុងការអនុវត្តដំណើរការសហគមន៍នេសាទ
- តំណាងឱ្យសហគមន៍នេសាទក្នុងការសម្រុះសម្រួលនិងដោះស្រាយទំនាស់ដែលកើតមាន
- បើកគណនីធនាគារ និងគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសហគមន៍នេសាទ ដោយមានតម្លាភាព និង

ការទទួលខុសត្រូវ

- ធ្វើការសម្រេចចិត្តលើការអភិវឌ្ឍសហគមន៍នេសាទ ដោយមានការយល់ព្រមពីសមាជិកសហគមន៍នេសាទភាគច្រើនស្របទៅតាមលក្ខន្តិកសហគមន៍នេសាទ កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ និងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- ចូលរួមពិគ្រោះយោបល់ក្នុងការធ្វើបទបញ្ញានានាដែលពាក់ព័ន្ធដល់ផលប្រយោជន៍របស់សហគមន៍នេសាទ
- រាយការណ៍ និងផ្តល់ព័ត៌មានជាបន្ទាន់នូវរាល់បទល្មើសជលផលក្នុងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ដល់រដ្ឋបាលជលផលដែលនៅជិតបំផុត
- ធ្វើការអភិរក្ស និងការពារវារីជាតិនៅក្នុងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- អនុវត្តតួនាទីចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត តាមការណែនាំរបស់រដ្ឋបាលជលផល
- ធ្វើការតវ៉ាចំពោះការមិនបន្តកិច្ចព្រមព្រៀងឱ្យសហគមន៍នេសាទ។

៥.៦ ជំហានទី៦÷ ការកំណត់ និងធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ការធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ដើម្បីកំណត់ច្បាស់អំពីដែននេសាទ ដែលត្រូវគ្រប់គ្រង និងស្ថិតក្នុងការអនុវត្តនៃបទបញ្ញាផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍នេសាទ។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

ដូចមានរៀបរាប់ក្នុងប្រកាស ស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍នេសាទ ជំពូកទី៦ ប្រការ ១៧ ចែងថា៖ *ការកំណត់ព្រំប្រទល់និងធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ត្រូវមានការពិគ្រោះយោបល់ នៅមូលដ្ឋានសហគមន៍នេសាទឱ្យបានច្បាស់លាស់។*

គណៈកម្មការកំណត់ព្រំប្រទល់រៀបចំផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ហើយដោះស្រាយវិវាទ ត្រូវបង្កើត និងដឹកនាំដោយរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាល។

ក្រោយពីការកំណត់ព្រំប្រទល់ គេត្រូវធ្វើផែនទី និងធ្វើសុពលភាព តាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយប្រជានេសាទ និងសហគមន៍នេសាទជិតខាង។

៥.៧ ជំហានទី៧៖ កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀង ជាផ្លូវការរវាងសហគមន៍នេសាទ និងរដ្ឋបាលជលផលដែលទទួលស្គាល់ និងធានាសិទ្ធិរបស់សហគមន៍នេសាទចំពោះកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ដែលបានធ្វើផែនទី។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀងតាមលក្ខណៈច្បាប់ ដោយរដ្ឋបាលជលផល ក្នុងការផ្ទេរដែននេសាទទៅឱ្យសហគមន៍គ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងមានបញ្ជាក់ពីឧបករណ៍នេសាទ តួនាទីរបស់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលក្នុងការគាំទ្រសហគមន៍នេសាទ និងនីតិវិធីរាយការណ៍អំពីការបំពាននានា។

ដើម្បីឱ្យកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍មានសុពលភាពត្រូវមានភាគីពីរចុះហត្ថលេខា គឺនាយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល និងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ និងហត្ថលេខា របស់មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ក្នុងនាមជាសាក្សី។

នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ មានចែងច្បាស់អំពី៖

- តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ភាគីនីមួយៗ
- ទីកន្លែង និងទំហំដែននេសាទ
- លក្ខខណ្ឌ និងពេលវេលានៃការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេសាទ
- លក្ខខណ្ឌនៃវិសោធនកម្ម និងការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង

យោងតាមប្រកាស ស្ដីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍នេសាទជំពូកទី៨ ប្រការ២១ចែងថា៖ ឯកសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវ ៖

- ផែនទី (មាត្រដ្ឋាន ១/៥០០០០) បង្ហាញពីទំហំកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ដោយមានប្រព័ន្ធកូអរដោនេ(អាប់ស៊ីសនិងអរដោនេ) ច្បាស់លាស់
- បញ្ជីឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍ និងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- ឯកសារលក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- លិខិតស្នើដែលបញ្ជាក់ពីគោលបំណងបង្កើតសហគមន៍ និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ ត្រូវបិទផ្សាយកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ នៅទីសាធារណៈដែលងាយស្រួលមើលនៅឃុំ សង្កាត់ ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ និងរាជធានី ខេត្ត រយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ មុននឹងដាក់ជូនរដ្ឋបាលជលផលពិនិត្យ និងឯកភាព។

៥.៨ ជំហានទី៨÷ ការចុះបញ្ជីនិងការទទួលស្គាល់សហគមន៍នេសាទ

ក្រោយពីចុះហត្ថលេខា លើកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ នាយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលរាជធានី ខេត្ត ត្រូវធ្វើសំណើទៅក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដើម្បីចុះបញ្ជី និងចេញប្រកាសទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ។

៥.៩ ជំហានទី៩÷ ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ក្រោយពីចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គណៈកម្មការសហគមន៍ត្រូវរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។ ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ត្រូវមានចំណុចសំខាន់ៗដូចជា៖ វិធានការការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ការគ្រប់គ្រងវិវាទក្នុងសហគមន៍ ការគោរពច្បាប់ និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងការរៀបរាប់លម្អិតអំពីផែនការសកម្មភាព ការត្រួត-ពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

យោងតាមប្រកាស ស្ដីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍នេសាទជំពូកទី៩ ប្រការ២២ចែងថា៖ សហគមន៍នេសាទត្រូវរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ខ្លឹមសារផែនការបញ្ជាក់អំពីយុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពសំខាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល និងតួនាទី ភារកិច្ចរបស់សមាជិកសហគមន៍នេសាទ ស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ។

៦. ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺជាឯកសារដែលរៀបចំដោយគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ និងចុះហត្ថលេខាយល់ព្រម ដោយរដ្ឋបាលជលផល។

ខ្លឹមសារនៃផែនការគឺកំណត់ការវិធានការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនិងសកម្មភាពមួយចំនួន។ វិធានការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលរួមមាន៖

- ការត្រួតពិនិត្យផលចាប់ និងការត្រួតពិនិត្យចំនួនអ្នកនេសាទ និងឧបករណ៍នេសាទ
- សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់ (ឧទា. ការឆក់ ការបំពុល និងការដាក់របាំងតាមព្រែក)
- ការត្រួតពិនិត្យកន្លែងនេសាទ (ឧទា. កន្លែងអភិរក្ស និងតំបន់ការពារ)
- រដូវបើក និងបិទនេសាទ
- ការត្រួតពិនិត្យ ការចេញចូលនេសាទ (ឧទា. អនុញ្ញាតឱ្យចូល ឬហាមចូលនេសាទ)
- វិធានការការពារ និងកែលម្អជម្រកត្រី (ឧទា. ការពារជម្រកពងកូន)។

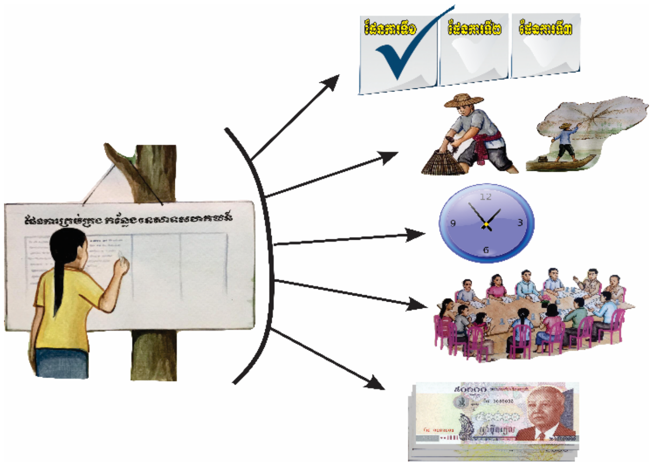

គន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

នៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គួរបង្ហាញអំពីៈ

- បញ្ហាសំខាន់ៗទាក់ទងទៅនឹងវិស័យជលផល ដែលត្រូវដោះស្រាយ (មានចាត់អាទិភាព)
- លទ្ធផលដែលសហគមន៍ចង់បាន
- វិធានគ្រប់គ្រង ដើម្បីសម្រេចលទ្ធផល
- សកម្មភាពនានា និងឧបករណ៍ សម្រាប់ការគោរពច្បាប់ និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់
- វិធីសាស្ត្រ និងឧបករណ៍សម្រាប់ដោះស្រាយវិវាទ
- ពេលវេលាចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់សកម្មភាពនីមួយៗ
- អ្នកចូលរួមធ្វើសកម្មភាព រួមទាំងស្ត្រី
- អ្នកទទួលខុសត្រូវអនុវត្ត
- តម្រូវការគាំទ្រពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ
- តម្រូវការហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រភពហិរញ្ញវត្ថុ

រដ្ឋបាលជលផល ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស ក្នុងការរៀបចំផែនការទៅតាមសំណើរបស់សហគមន៍នេសាទ។

សារតារ

គម្រោង "ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះទន្លេមេគង្គ - ដំណាក់កាលទី៣" ទទួលបានមូលនិធិពីធនាគារពិភពលោក។ គោលបំណងគម្រោង គឺដើម្បីបង្កើតមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៅភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា។ សមាសភាគទី ១ (ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា) គ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋបាលជលផល និងអនុវត្តដោយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប។ គោលបំណងនៃសមាសភាគទី១គឺដើម្បីកែលម្អការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅក្នុងតំបន់គោលដៅដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងខេត្តក្រចេះ និងស្ទឹងត្រែង។

សៀវភៅមេរៀនចំនួន៥ ស្តីពីសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

សៀវភៅមេរៀននេះគឺជាផ្នែកមួយនៃសៀវភៅមេរៀនជាស៊េរីចំនួន៥ ស្តីពីសហគ្រប់គ្រងជលផលនៅកម្ពុជា។ សៀវភៅមេរៀនទាំងនេះ សម្រាប់ភូមិដែលមានបំណងចង់បង្កើតសហគមន៍នេសាទ សមាជិកសហគមន៍នេសាទ សមាជិកគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ និងមន្ត្រីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។

សៀវភៅទី១: ការបង្កើតសហគមន៍នេសាទសហគមន៍
ក្រុមគោលដៅ: អ្នកភូមិ
សៀវភៅទី២: ការពង្រឹងសហគមន៍នេសាទ
ក្រុមគោលដៅ: សមាជិកសហគមន៍នេសាទ
សៀវភៅទី៣: ការពង្រឹងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
ក្រុមគោលដៅ: សមាជិកគណៈកម្មាការសហគមន៍នេសាទ
សៀវភៅទី៤: ការពង្រឹងសមត្ថភាពខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល
ក្រុមគោលដៅ: បុគ្គលិករដ្ឋបាលជលផល
សៀវភៅទី៥: ការកសាងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
ក្រុមគោលដៅ: សមាជិកសហគមន៍នេសាទ
ជាពិសេសសមាជិកគណៈកម្មាការសហគមន៍នេសាទ

រដ្ឋបាលជលផល
វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប
អាគារលេខ១៨៦ មហាវិថីព្រះនរោត្តម សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន
រាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
គេហទំព័រ ifredi-cambodia.org

9 789924 927822